

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, na javečji in edini slovenski katoliški list za slovenske delave v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. 1. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....	\$2.00
Za Združene države za pol leta.....	\$1.00
Za Evropo na leto.....	\$3.00
Za Evropo za pol leta.....	\$1.50
Za Evropo za četr leta.....	\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:

A MERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembni bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznamo
POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brez plačno; na poročila brez podpisa se ne oziroma.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

A MERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselj.

Joliet, Ill., 8. nov. — Prvi dan naše "faira" ali veselice v korist naših cerkvi sv. Jožefa se je prav dobro obnesel. Ob najlepšem vremenu se je včeraj popoldne po večernicah začelo zbirati naše občinstvo v prostorih naše stare šole, ki je bila v to svrhu vse prenovljena in preslikana. Obe veliki dvorani, spodnja in zgornja, sta bili v ameriških in slovenskih zastavah ter prepleteni s cvetnimi kitami. Spodnja dvorana je bila prirejena za ples in vedenju polna naše odrasle mladeži, ki se radja vrti in pleše. V zgornji dvorani pa so se zbirali starejši župljani obojeva spola okrog stojnic in "stancov", kjer so ti zgovorne gospe in gospodice ponujale vsakoknjegake blaga po najnižji ceni v najboljši namen — v prid cerkvi. In tam zopet se te vabilo vrtavki, konjički, da poskušatec itd. Razne zabave več ko dovolj. Pa tudi najokusnejših kranjskih klobas ni manjkalo in drugih prizgov. Na nobenem kranjskem sejmu nimajo več zabave in užitka, kakor na našem "fatu". In vse se je vršilo v najlepšem redu do pozne ure, z odmorom okrog 6. ure, ko so šli ljudje domov večerjet, nakar so se večinoma zopet vrnili na veselico. Cerkveni odbor je prav zadovoljen tudi z gmotnim uspehom včerajšnjega dne. Nadaljevalo se bo veselica prihodnjo nedeljo.

— Smrtna kosa. Žalostna novica se je raznesla danes dopoludne po vsej naši naselbini, da je namreč umrl g. John Petrovčič, oženjen, star 25 let, dolgoletni uslužbenec v znani groceriji g. Josipa Sitarja, 803 N. Chicago st. V soboto pred tremi tedni je moral vzeti dopust, ker ga je napadla srčna hiba, ki ga je že prej večkrat nadlegovala. Ležal je na bolniški posteli v hiši svojih starcev do dne 5. novembra, ko so ga preprečili v bolnišnici sv. Jožeta — ravno dve leti po dnevu njegove poroke. Že včeraj so zdravnik obupali nad njegovim ozdravljenjem. In danes je ze mrtve. Umrl je ob 10. uri 27 minut danes dopoludne za srčno hibo z revmatizmom in pljučnico. Pokojnik je bil rojen dne 6. jan. 1890 v Spodnjem Logatcu. Spomladis istega leta je njegov oče, g. Gregor Petrovčič, odpotoval v Ameriko ozi. Joliet, in naslednje leto avgusta meseca je prišla k njemu njegova žena z malim sinom. Mladi Johnny je dovršil našo župniško šolo, kjer je bil eden najbistromnejših učencev. Potem je stopil kot vajenec v službo pri trgovcu g. Sitarju, pri katerem je bil uslužbenec ves čas do svoje smrtonosne bolezni. Pokojnik je bil vzhodno zvest in priden uslužbenec, ra-

zun tega tudi izvrsten pevec in eden najboljših diletantov našega slovenskega odra — o tem več prihodnjč. Početen je bil dne 5. nov. 1913 z gredo, Mary Lukanic, ki je bila tudi članica Izobr. dr. "Slovenije", kakor njen izvoljenec. Soprogri zapušča enega otročica. Bil je član društva sv. Jožefa št. 2. K. S. K. J. Na mrtvškem odu leži v hiši svojega očeta, 541 Marble str. Pogreb bo v četrtek ob 9. uri dopoludne.

— Pogreb rojaka Jožeta Maveriča iz Rockdale se je vršil v soboto. Kakor smo na kratko že naznali, so našli mrtvo truplo pokojnika zadnji četrtek zarana ob polstirih bližu tirov Rock Island-železnice na rockdalem kolodvoru. Zdravniška preiskava je dograla, da je bil Maverič strel čez prsa in njegov hrbel zlomljen; prekjone je začel med dva vagona in tako storil smrť. Stanoval je v Rockdaleu in bil uslužben pri "American Steel & Wire Co.". Bil je samski in je dosegel starost 55 let. Zapušča brata Alojzija Maveriča, ki stanuje v hiši na voglu Cora in Hutchinson sts. v Jolietu. Bil je član društva sv. Jožefa št. 2 K. S. K. J., ki ga je spremilo na pokopališče. Sorodnikom naše sožalje, a pokojniku svetla večna luč!

— Rojak George Kotze, salumar na Evelethu, Minn., se je mudil v tem mestu zadnji teden na obisku.

— Na obisku. Na svojem ženitnem potovanju sta prišla semkaj v soboto novoporočenca g. Math. Mihelich in njegova ga, soproga Mary roj. Stefanich iz mesta Tower, Minn., kjer sta bila poročena dne 3. t. m. in kjer žive njuni premožni starši. Tu ostaneta do sede (10. t. m.). Gostoljubno sta bila sprejeta pri svojih sorodnikih, rodinbi Želko, 901 N. Scott st. Gospa Mary Mihelich je sestrica gdčne Mamie Stefanich, knjigovodkinje v tiskarni Am. Sl.

— Dobravice pri Metliki, Kranjsko, dne 26. sept. — Dragi sin...! Naznjam Ti, da sem prejela Tvoje pismo, a od Tebe pa nisem že dolgo dobila odgovora. Gotovo je temu kriva vojska. Prejela sem tudi oni denar, ki mi si ga poslal za Velikonoč.

Naznjam Ti, da so prišli zadnji torek k nam iz komisije in so vzel naše in Martinove vole, ki so bili načrti v vasi. Dali so nam za naše entisoč in petinošedeset goldinarjev. Vredni so bili mnogo več, kakor pravijo sosedje, a z gospodo se ni za pogajat. Če bi ne vzel denarja, bi vole vsečedno odgnali.

Pisal si mi kako kaj naše smrke rastejo, pa so več jako visoke, da je malo drugega drevja videti izmed njih. Tukaj je nastala tako velika dražina, da je vsečedno odškodniti.

Tukaj je nastala tako velika dražina, da je vsečedno odškodniti. Za vsako stvar je treba plačati skoraj po desetkrat več kot pred vojsko. Hvala Bogu, da ne rabimo kupovati živega in skoraj nobene stvari, razen teh malih reči, pa se kaj proda in pokrijejo mali stroki.

Iz naše vasi in soseske so vzel k vajnikom vse može in fante, da so doma same ženske in starci ljudje. Delat nimamo kdo. Še kaj je na njivah zrastlo bo ostalo, ker ni mogoče ob pravem času pospraviti.

Dostoi mož je šlo zdaj v vojsko darsi niso bili nikdar prej, dokler so bili mladi, potrjeni. Zdaj je vsak dober samo, če ima dve roki in nogi, vsak mora iti na vojsko.

Pri nas so zdaj tako stroge postave. Bog varju, da bi človek samo eno besedo zimil zoper gospospo ali pa vladu, ali da bi žaloval. Vedno hodijo žandarji od vasi do vasi in povprašujejo, da bi kaj znašli in koga zaprli. Pa se tudi dogodi, da koga po nedolžnem odpeljejo, ker ga je kdo za kako malenkost naznali. Najbolje je, da se potpri in človek kar pri svojem domu estane, da se konu ne zameri ali ne zareče.

Zdaj Ti ne bom več pisala, ker pravijo, da se tudi ne sme vse pisati, kajti pisma na poštarje preberijo in če je kaj takega, da se jim ne dopade, zaprejo onega, ki ga je pisal. Bom pa se drugič kaj. Zahvalite Bogu, da ste tam.

Prejmi iskren pozdrav od nas vseh in od naše žlaht.

Tvoja mati

SLIKE IN ČRITICE Z BOJIŠČA.
(Iz "Domoljuba".)

Dela dosti za vse.

Divizijski župnik — vojni kurat I. Maracić je pisal 28. avgusta "Domoljubovemu" uredniku med drugim:

Vse bo dobro. Križ zmaguje v naši državi. Vera na druži in nam daje moči. Zadnja dva tedna sem imel sedemkrat službo božjo pri naših na fronti. Več tisoč spovedi in obhajil. Je pa težko delo, zlasti če vreme nagaia — a žetev je obilna. Tudi sem mogel zadnji čas maševati skoro vsak dan in sobi za težke ranjence na za to prirejene oltarčke. Naš divizijski daje lep zgled; če le more, pri sam k sveti njaši in pogosto tudi k svetemu obhajil. Njegov zgled deluje na močno. — Zdaj pripeljejo k nam vsak dan do 60 ranjencev in bolnikov; bili so pa dnevi, ko smo jih dobili do 300. Dela dosti za vse!

Vila "Ukrainia".

Josip Marjetič, kadet, bivši dijak na novomeški gimnaziji piše z datumom 8.8. 1915 iz Galicije:

Gospod Anton! — Tu nam gre do-

bro! Posebnih bojev nimamo. Ko Vas pišem, sem v svoji vili "Ukraina" v nekem jarku ob Dnestrju kot rezerv. Uglibljemo vse mogoče, vesle in žalostne. V bližini zamazani in strgani vasi dobimo vse, kar potrebujemo, še več kot v Škocijanu.

Slovenec, da pride domu nad Poltarjaro, če nas Rus preje ne pihne. Pošiljam Vas najlepše pozdrave s strme Dnestrrovega obrežja.

Pozdrav z italijanskega bojišča.

Vse znance in domače pozdravljajo naši vojaki: Mihail Cerar, Ivan Konšek, Franc Pirc, Franc Brlec, Ivan Baloh, Ivan Kopitar. Na vojni dopisnici se takole pojavlja: Tukaj se prav dobro imamo. Četudi teče rdeča kri, takrat naš fant pogum dobiti; četudi kroglo šivajo, se kranjski fantje za to niste brigajo. Vsak se bo domov takrat še le podal, kadar se bo Taljan vdal.

Ziviljenje ob strojni puški.

Z bojišča ob Soči piše Albin Planinc z dne 5. sept. tako-le:

Sprejmi, dragi "Domoljub", zopet nekaj drobtin v svoje predale — iz tega pekla ob italijanski meji. Prešli so že trije meseči, odkar branjamino in zadržujemo sovrača, da ne more v našo ljubljeno domovino. Sovračnik je še vedno na enem mestu; samo nesteti grobovi pričajo, da so bili ljudi bojiščne zgodbe. Tudi med nami so nastale vrzeli, toda takih, ki so se za vselej od nas ločili, ni veliko, pač pa jih je precej po bolnišnicah; od našega oddelka sta mrtva samo dva.

Tebe, dragi "Domoljub", najtežje pričakujem, obiščeš me celo v streškem jarku in se ne bojiš, da bi te zadevala sovračna krogla. Vsakikrat pride lepo cel k meni, pač pa premočen do obista, da sem te moral sušiti na solnec.

Bil sem v ognju trikrat. Vse bi se preneslo, ko bi bile samo svinčenke; toda Italijan pošilja šrapnile in granate, kjer bi bili dve za štiri vinarje. Po zraku šumi, civili, poka, sika; in kamor tresne, se vse strese, — kamej pa kvíšku. Toda tudi ti pozdravljajo bolj redki; naši so pa bolj utrudni postali in večkrat odzdravljajo, ker smo dobili več artillerije. — Doglekletnega govorjenja ni več čuti, pač pa se si sliši večkrat zatrilo: "Sam, Bog me je varoval, kajti granata je vrezala prav zraven mene." Mnogokrat vidim vojaka, ki v kakem zatusiju čepe drži roke sklenjene in moli. Če ga kaj vprašaš, zmigne z glavo, čes, počakaj, da bom gotov.

Dobra volja nas ne mine, če tudi dobitimo le vsakih 24 ur menažo, ki jo spravijo v jarke tovorne živalice in nosači na močnih hrbitiščih. Jaz hotim v zakope z eno strojno puško in osebjej le ponoci. V temi se priplazimo, zložimo stroj, se zavaruemo in potrežljivo čakamo, kaj pride. — Nic kaj prijetno ni, kadar je huda ura, kar se tu pri morju doskrat pripeta. Premočen mora človek opazoval, kako svetijo žarometi in iščejo, kje je kakša nevarnost. — Čuditi se je Italjanu, ko vidi, da nič ne opravi, pa nam le zmerom prihaja pod cevke.

Dobra volja nas ne mine, če tudi dobitimo le vsakih 24 ur menažo, ki jo spravijo v jarke tovorne živalice in nosači na močnih hrbitiščih. Jaz hotim v zakope z eno strojno puško in osebjej le ponoci. V temi se priplazimo, zložimo stroj, se zavaruemo in potrežljivo čakamo, kaj pride. — Nic kaj prijetno ni, kadar je huda ura, kar se tu pri morju doskrat pripeta. Premočen mora človek opazoval, kako svetijo žarometi in iščejo, kje je kakša nevarnost. — Čuditi se je Italjanu, ko vidi, da nič ne opravi, pa nam le zmerom prihaja pod cevke.

Vedno na najvažnejših točkah.

(Iz pisma kurata J. Hafnerja v "Gorenjcu".)

Prikrat skrbi, kako so se odlikovali polki 27., 47., 87. (Štajerci), ki so pregnali nasprotnika iz njegovih gnezdom tostran Dnestrja. Tudi o slovenskem junaštvu teh polkov mi je silno počivalno pripovedoval višji častnik, ki so njim v čast, celem narodu pa ponos. Če bi bilo mogoče, bi s svojimi vrlimi zadržanjem in z mnogimi uspehi svojemu narodu pridomgovali velikega ugleda in boljše bodočnosti. Ker pa pri takih malenkostih ne odločuje prelita kri v zvezobi do smrti, ampak doig jezik in velika številka, se o tem ne more dosti govoriti. Sicer pa nam zadostuje in smo potolačeni, če nam ta dejstva prizna človek, ki ni naše gore list. Obetanj, kajor jih rad dela Tisza Romunom, nam ni treba, ker jih ne zaslužimo. Pri 17. pp., kjer so zbrani Janezi iz Kranjske dežele skupaj v eno procesijo, ki romu vedno na najnevarnejši točki in povsod naredi, kar se od nje pričakuje, je priznano večina Slovencev, četudi je zraven veliko Nemcev. Kaj delajo in kako delajo ti naši korenjaki, to se bere večkrat v "Slovencu" in to se da uganiti iz pisem bivšega polkovnika Stülfrieda, ki so prisla pred kratkim v javnost. Tudi o "zmarjih" s Koroškega, kjer je zdaj polovica Slovencev, se beroje imenitev stvari. Kamor jih postavijo, tam stojte, in kamor jih pošljeno, tja pridejo. Prehod tega polka pred enim mesecem cez Dnestrje je švicarski ataš, ki je cel cel čas navzoč, imenovan največji junaški čin, kar jih je v celoletni vojni opazil. O tem sem marsikaj videl in iz prvega vira mnogo slišal, o drugih hodo in so že govorili drugi. Vsi skupaj pa, kar je slovenskih oddelkov, se obnašajo v vojni tako, da se mora priznati, da majhni narod zaslubi, da živi in da dostojno živi in raste, ker je v življenskem interesu naše države.

Sprejema denarne vloge in jih obrestuje, kupuje in prodaje vrednostne papirje in daje informacije vseh vrst.

Prevzemlje menjice, dokumente in tiratve za Avstro-Ogrsko, Bosno

in Hercegovino, Albanijo, Črno goro, Grško, Rumunijo, Srbo

Turčijo i. t. d. — BRZOJAVNI NASLOV: JADRANSKA

"Domoljubove", posebno pa trebanjske farane in družine. Bog Vas živi.

Lepa poteza iz življenja naših slovenskih vojakov.

V SLUŽBI KALIFA

Zgodovinski roman iz časov hrvatske telesne straže v Španiji.

Hrvatski spisal Dr. Vojmir Deželič. Poslovil Starogorski.

I.

Solnce je bilo že visoko na nebuh, ko se je s počasnimi koraki približeval mladi popotnik svetuemu maurskemu mestu Kordovo.

Videlo se mu je na licu, da je silno navdušen. In resnici, to, kar je sledil pred seboj, napolnjevalo mu je srce z zanosom in nekakim slastnim čustvom.

Pred njim se je razprostirala visoka kordovska Sierra Morena, pred njim se je razgrinjala rodovitna ravan, po kateri se je vel srebrni Gvadalquivir, reka, o kateri so mu toliko pripovedovali. Ciprese in pomaranče, mrite in smokve, oleandri in oljke, palme in topoli, vinske trte, krasni vrti in lavoriske, so se vrstile pred njegovimi očmi že nad dva dneva njegovega potovanja. Vsa ta priroda lepoti, dasi ga je iznenadila, vendar mu ni navdušila srca, zakaj v njegovi daljni domovini je bilo tudi obilo prirodnih krasot. Ali pogled na svetovno mesto, po katerem je toliko hrepelen, radi katerega je tako potoval, mu je privabil solze v oči.

Tu je tedaj Kordova, mati in zaščitnica znanosti, to je mesto, v katerem se ne samo Arabci in Židje, ne samo kristjani bližnjih narodov, nego tudi ljudje iz daljnih dežel Evrope, iskali znanja. To je tedaj mesto, broječe stotinajstisoč hiš, tristo džamij, devetsto kopelj in osmedeset javnih sol, to je mesto z osmedivajsetimi predmetstji in z ono krasno akademijo, v katerem prebiva milijon prebivalcev...

In v resnici je nepregledno morje hiš pozdravljalo popotnika in zdelo se mu je, da gleda pred seboj odprtva vraata v raj. Razprostrl je roke, kakor bi hotel objeti ves v kraj in vzdihnil:

— Bog, hvala ti in slava, da me puščaš v ta raj. Daj, da bo moje bivanje tukaj tebi v slavo, a meni v korist. Ne daj, da med tolikimi neverniki izgubim pravo vero in daj, da izvršim to, kar mi nalaga dolžnost.

Ko je odmolil to molitev, se je pokrizał in šel dalje. In dokaj časa se je minilo, da je prišel do velikega mostu. Petnajst stebrov iz črnega marmora je nosilo ta most in mladi popotnik je za trenutek obstal, ter presenečen ogledoval zgradbo, o kateri je že slišal pripovedati. Ob mostu se je dvigal visok stolp, kakor stražnik, kakor zmaj, ki ne dopušča nikomur priti do device Kordove.

In v resnici, naš popotnik e naletel na zapreko.

Velik, vitez Arabec v beli, lepi obleki, se je nenadoma pojaval pred njim.

— Ukazano mi je, da ne smem pustiti nobenega tujca v mesto, ako se mi ne javi, kdo je. In ti si tujec.

— Tuječ sem iz daljnih krajev.

Arabec ga je pogledal mirno, kakor da mu to ni nič nenavadnega, aki vidi tujca iz daljnih krajev, zato vpraša vnoči:

— Povej, kdo si, kaj si in od kod, in pokaži, ali imas kak spis, da je to resnica, kar mi pravisi?

Frišlec je podal Arabcu neki dokument in reklo:

— Jaz sem Strezinja, sin Miroslava, kraljevskoga rodu hrvatskega. Prihajam v Kordovo, da poiščem slavnega poveljnika telesne straže...

— Wadha el Amerij? — doda Arabec in vzame v roke pergamen, da vidí, ali govoriti tuječ resnico.

— Resnico govoris.

Nato mu je vrnil spise in djal:

— Dobro-došel v imenu Alahoyem!

Idi čez ta most naravnost po omi cesti, ki jo vidis. Ona vodi naravnost do alkazarja, cesarskega gradu. Ne dašč od njega se nahaja vojašnica telesne straže. Tam najdeš svoje rojake.

— Ali jih je mnogo?

— Koklikor mi je znano, jih bo štiri stoč.

— Stiri stoč Hrvatov? Počutil se bom, kakor bi bil doma — odvrne Strezinja.

Arabec namršči obrvi in nabere ustne, vendar ne reče ničesar. Ako bi ga Strezinja dobro opazoval, viden bi na prvi mah, da ne ljudi Arabec preveč njegovih rojakov. Da, opazil bi celo nekak izraz mrzljive in ob jednem tudi to, da mu zabranjuje strah vsako javno izražanje napram njim.

Strezinja ga vpraša:

— Ali je živ in zdrav Wadha el Amerij?

— Živ je in zdrav. In močnejši je sijaj njegove zvezde, kakor je bil kdaj preprije. Ako boš pod njegovo zaščito, potem so ti odprta vsa vrata v Kordovi, zakaj on ima ključ od alkazarja. Novi hadžib mu je pa naklonjen še bolj, nego mu je bil prejšnji.

— Wadha el Amerij je moj rojak in nadajan se, da ni pozabil na svojo hrvatsko narodnost v tej daljni deželi.

— Ni pozabil. Tvoji rojaci — telesni stražniki — niti ne umijo drugače govoriti, nego hrvatski. Malo jih je, ki bi znali arabski.

— Ali Wadha el Amerij vsekako umre arabski?

— On bi ne znal! Nikdo bi mu ne mogel reči, da ni naš, aki le odpresta. Arabska govorica mu teče kačor med — odvrene zvitni Maur.

Strezinja se je hotel posloviti od Maura, a ta ga prime za roko in mu reče:

— Čuj me, sin hrvatski! Rekel si, da si kraljevskega rodu. Ni dvoma, da te bo tvoj rojak Wadha el Amerij sijajno sprejel. V njem je visok polet um, in orlovskega vid, v njem je levovo sreco in roka jeklena. Vitek je kakor libanonska cedra in moder, kakor da je sin proroka Mohameda. Kalifi in narodi se klanjajo, ko govorijo o njem.

Strezinja je mirno gledal govornika in pogledal v njegovo dušo. Spoznal je, da ta silna povhala ne prihaja iz njegovega srca in da je znak njegovih besed neiskren.

— To, o čem mi pripoveduješ, mi je znano. Tudi v našo Hrvatsko so prisli glasovi o njegovi slavi in morda me ravno zato vidis tukaj. So nekaka vprašanja, katera bi rad hrvatski kralj rešil s svojim kalifom.

— Ti si tedaj prišel v važni politični misiji? — vpraša Arabec naglo.

— O tem ti nisem dolžan dajati pojasnil.

— Tega niti ne izprašujem. Alah me varui! Sicer je pa bolje, da o tem nitijalje ne govorira, ker so sedaj tukaj burni in viharni časi.

— Tako?

— Recem ti, da si izbral slab čas, da si prišel sem. Še se kadi po dolinah prelita kri, še so naši meči rdeči od krvi. A ne od krvi gjanrov, nego od krvi bratske.

— Vem to. Še predno sem prišel v Španijo sem zvedel, da se odigravajo tukaj burni dogodki. In ko sem stopil na vlašča tla, sem zvedel, da kalif Hešam ne vlada več, nego hadžib Mahdi.

— Alah mu bodi v pomoč — se zmrzno približni Arabec in nekaj zmrzna v svojo brado.

— Samo Wadha el Amerij je ostal enako močan.

— Rekel sem ti, da so v njem orlove oči in bistra pamet. Ali sedaj čuj prošnjo Jusufa, sina Alijinega. Ti si priatelj, kakor sokol preko morja, da poščesi tukaj orlove gnezdo. V tebi je velika sila in Wadha te bo posadil na desnico svoje mize. Čuj tedaj mojo prošnjo, veliki sin pomorskih dežel. Spomini se me, ko boste pri njegovi mizi, zakaj on mi lahko pomore. Povej mi, da se meni ne bo prevaril, če me povzigne v časti. To je lahko storis, ti si njegov rojak, njegov prijatelj. On bo izpolnil twož željo. Svoje povesti ti danes še ne morem povestiti. Saj še bo zato dovolj časa in prilike. Čudil se boš, kaj je vse pretrpel in preživel ubogi Jusuf. Sedaj mi samo obljubi, da boš govoril za me pri močnem Wadhi.

— Vhalezen ti bom za to do groba in preko groba. Videl boš, da si našel v meni prijatelja, kakršnega boš rabil v tem tujem svetu, zakaj vedi, da tudi orlovo oko Wadhinovo ne more prodreti v vse kraje, kakor žarek solnca ne prodre v vsak kotiček.

— Tedaj, ko ti Wadha ne bo mogel dobiti no hotel pomoči, obrni se na mene. Moja hiša je mala, a plemenita. Nai ti jo pokažem. S tega mosta se dobro vidi.

Arabec je prijet Strezinjo za roko in ga peljal na sredo mosta. Nato pokaze s svojo dolgo, suho roko daleč na desno obale reke Gvadalquivira. V galuji samip cipres je čepela, kakor kokljka, mala, rdeča hiša.

— Glej, tam ona rdeča hiša, to je gnezdo ubogega Jusufa. Storis delo ljubezni, aki me obišeče. Ne boš našel tam niti srebra, niti zlata, ali našel boš dobro gostob, s kakoršno te bo počastil Wadha el Tmeri. Ali tudi pri meni se bo našel košček sira ali dobrega mleka, našlo se bo okusnega sadja in ne boš me zapuščal lačen in želen. Preskrbel ti bom tudi vina, ker ga smete piti, kolikor želite. Odzovi se tedaj mojemu povabilu in pridi k meni, samo prej mi naznani svoj prihod z malim pisemcem, da te lahko počakam. In zagotovljam te, da se lahko poškal, ako boš moj začincnik pri močnem Wadhi el Ameriju.

— Glej, tam ona rdeča hiša, to je gnezdo ubogega Jusufa. Storis delo ljubezni, aki me obišeče. Ne boš našel tam niti srebra, niti zlata, ali našel boš dobro gostob, s kakoršno te bo počastil Wadha el Tmeri. Ali tudi pri meni se bo našel košček sira ali dobrega mleka, našlo se bo okusnega sadja in ne boš me zapuščal lačen in želen. Preskrbel ti bom tudi vina, ker ga smete piti, kolikor želite. Odzovi se tedaj mojemu povabilu in pridi k meni, samo prej mi naznani svoj prihod z malim pisemcem, da te lahko počakam. In zagotovljam te, da se lahko poškal, ako boš moj začincnik pri močnem Wadhi el Ameriju.

Strezinja zmaje z glavo in reče mirno:

— Dragi moj Jusuf! Prišel sem od daljne strani in ne poznam še nikogar. Wadha bi me pač čudno gledal, aki bi mu koga priporočal, ko sem komaj prišel. Saj še niti tebe prav ne poznam.

— Menda vendar ne misliš, da sem kak lovor — odvrene Jusuf z jezničkim glasom.

— Tega nisem reklo. Ti si lahko najplemenitejši in najboljši clovek na svetu, ali jaz te ne poznam. Počakaj malo. Sprejemim tvoje povabilo in te bom obiskal in ko te natančneje spoznam, si bom naredil sodbo o tebi. Nato te z veseljem priporočim mogočnemu Wadhi. Seveda, nastane vprašanje, ali bo to priporočilo sploh kaj.

— O, radi lega ne imej skrb. V meni se oglaša nekaj, kar mi pravi, da si tisti, ki mi lahko pomaga. Dobro torej, ti imaš prav, res je, da se ne poznaš. Upam pa, da me boš hitro spoznal in se ti že naprej zahvaljujem na priporočilu. Čakaj, sedaj sem se ravno domislil nečesa. Ti si

tukaj povsem tuj in dobro ti bo došlo, aki ti poščem voditelja, ki ti bo razkazal mesto. Glej, oni mož tam, ki sedi leno na mostu, je Osman. Pozven ga, naj te vodi; drugega posla itak nima. Daš mu za to tak bakšiš. Pomagal ti bo tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo?

— Ne — odvrene Strezinja — dobim jo jutri. Ali tvoja ponudba gleda voditelja. Pomagal bi ti tudi nositi prtljago. Ali je man nimaš s sabo